

เรื่อง ศาลจังหวัดราชบุรีส่งคำโต้แย้งของจำเลย (บริษัท แบงกอก สกรีน โปรดักส์ จำกัด กับพวก) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่าพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๔ และมาตรา ๒๐๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

๑. ความเป็นมาและข้อเท็จจริงโดยสรุป

ศาลจังหวัดราชบุรีส่งคำโต้แย้งของผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๒๙๓/๒๕๔๕ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่าพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๔ และมาตรา ๒๐๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า บรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน เป็นโจทก์ฟ้อง บริษัท แบงกอก สกรีน โปรดักส์ จำกัด จำเลยที่ ๑ นายมานพ ทักษิณะมณี จำเลยที่ ๒ นายไพโรจน์ ทักษิณะมณี จำเลยที่ ๓ และนายชัยวัฒน์ เชียงจิ่ง จำเลยที่ ๔ ในความผิดฐานผิดสัญญากู้เงิน ขายลดเช็ค ตั๋วสัญญาใช้เงิน บังคับจำนองและค้ำประกัน ปรากฏตามคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๒๙๓/๒๕๔๕ สรุปได้ว่า จำเลยที่ ๑ ได้ทำสัญญากู้ยืมเงิน และทำสัญญาขายลดเช็ค โดยออกตั๋วสัญญาใช้เงินให้กับบริษัทเงินทุน คาเธ่ย์ทรัสต์ จำกัด และเพื่อเป็นประกันหนี้ดังกล่าว จำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๔ ได้จดทะเบียนจำนองที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง ให้กับบริษัทฯ และจำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๔ ยังเป็นผู้ค้ำประกันและร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ ต่อบริษัทฯ นับแต่วันทำสัญญา จำเลยที่ ๑ ได้ชำระดอกเบี้ยและเงินต้นบางส่วน เมื่อครบกำหนดชำระหนี้ จำเลยที่ ๑ ก็มีได้ชำระหนี้ให้เสร็จสิ้นไป ต่อมาเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้มีคำสั่งให้บริษัทเงินทุน คาเธ่ย์ทรัสต์ จำกัด ระงับการดำเนินกิจการ และให้องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) นำทรัพย์สินของบริษัทฯ ออกขายแล้วดำเนินการชำระบัญชี และเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๒ โจทก์ได้รับโอนทรัพย์สินของบริษัทฯ มาเป็นของโจทก์โดยถูกต้องตามกฎหมาย จึงทำให้โจทก์ได้รับมาซึ่งสิทธิเรียกร้องของบริษัทฯ ที่มีต่อจำเลยทั้งสิ้น โดยถือว่าจำเลยทั้งสิ้นรู้ถึงการโอน โดยไม่ต้องบอกกล่าวตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ โจทก์ได้ติดต่อทวงถามให้จำเลยทั้งสิ้นชำระหนี้แล้วหลายครั้ง แต่จำเลยทั้งสิ้นเพิกเฉย โจทก์จึงต้องฟ้องจำเลยต่อศาล

จำเลยทั้งสิ้นยื่นคำให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์และยื่นคำร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๔ และมาตรา ๒๐๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐

ศาลจังหวัดราชบุรีพิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีตามคำร้องเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง จึงส่งคำร้องนี้มายังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

๒. ประเด็นเบื้องต้น

ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่
พิจารณาแล้ว เห็นว่า ตามคำร้องผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย
พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาตรา ๕๕ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๔ และมาตรา ๒๐๔ ขัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐ และเป็นกรณีที่ศาลจังหวัดราชบุรีส่งมาเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญ
พิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจรับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

๓. ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นที่หนึ่ง พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๑ ขัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่

ในประเด็นนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๘๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๗ วินิจฉัยไว้แล้วว่า
พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๐ เนื่องจาก มาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครอง
ตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่าง
ในเรื่องของสถานะของบุคคล หรือฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคมแต่อย่างใด จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยอีก

ประเด็นที่สอง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาตรา ๑๙๔ และมาตรา ๒๐๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

พิจารณาแล้ว เห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ เป็นเรื่องสิทธิของบุคคล
ที่ต้องการใช้สิทธิทางศาล เมื่อมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลตามกฎหมายแพ่ง
เพื่อให้ศาลเป็นผู้พิจารณาพิพากษาหรือชี้ขาดข้อพิพาท ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๔
และมาตรา ๒๐๔ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับหนี้ บุคคลอาจก่อหนี้สัมพันธ์ต่อกันด้วยความสมัครใจ ก่อให้เกิดมูลหนี้
ที่ต้องปฏิบัติต่อกัน มาตรา ๑๙๔ เป็นบทบัญญัติอยู่ในหมวด ๑ ว่าด้วยวัตถุประสงค์แห่งหนี้ เจ้านี้ย่อมมีสิทธิ
เรียกลูกหนี้ให้ชำระหนี้ได้ มาตรา ๒๐๔ เป็นบทบัญญัติอยู่ในหมวด ๒ ว่าด้วยผลแห่งหนี้ ส่วนที่ ๑
การไม่ชำระหนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับกำหนดเวลาชำระหนี้ และกรณีทีถือว่าลูกหนี้เป็นฝ่ายผิดนัด ประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ เป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติ สำหรับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
มาตรา ๑๙๔ และมาตรา ๒๐๔ เป็นกฎหมายสารบัญญัติ กฎหมายทั้งสามมาตราดังกล่าว
เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ได้มีข้อความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ว่าด้วยอำนาจอธิปไตยของปวงชนชาวไทย
พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขและการใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล
ของพระมหากษัตริย์ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และบทบัญญัติดังกล่าวใช้บังคับกับบุคคลโดยเสมอภาคกัน
และบุคคลได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล
เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ฯลฯ ตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓๐

๔. ผลคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓๑ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๔ และมาตรา ๒๐๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐

องค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ นายกระมล ทองธรรมชาติ นายจิระ บุญพจนสุนทร นายจุมพล ณ สงขลา นายฟื้น จันทรปาน นายมงคล สระภู่น นายมานิต วิทยาเต็ม นายสุจิต บุญบงการ นายสุธี สุทธิสมบูรณ์ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวโช นายสุวิทย์ ธีรพงษ์ นางเสาวนีย์ อัครโรจน์ นายอภัย จันทนจุลกะ และนายอูระ หวังอ้อมกลาง

หมายเหตุ ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๗๐ ก วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๘

ย่อโดย นางนันทน์ภัส อุดมรัตน์นันท์
กลุ่มงานคดี ๔